

Nový Jeruzalém č. 12/2017

Zpravodaj pro 216. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Olešnici - ve středu **13. prosince 2017 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Trpíně.

V pondělí 13. listopadu 2017 přijelo a přišlo na pouť NJ do Bystřého čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Jana Pitřince na pouti NJ v Trpíně:

Sestry a bratři.

Sv. Anežku Českou máme spojenou z velké části se sametovou revolucí, která přišla kratince po její kanonizaci před 28 lety. Také její přímluva nám přinesla svobodu. Otázka však je, jak moc známe její život a to, na co se snažila dávat během života důraz.

Nebudu vám tu číst její životopis, ale podívejme se na texty dnešní liturgie. Ve vstupní modlitbě jsme Boha chválili za to, že se Anežka kvůli němu zřekla bohatství a plně ho následovala, a prosili jsme, abychom i my nelpěli na věcech pomíjejících.

Pavel nám připomíná, abychom navenek druhým projevovali „*milosrdné srdce, pokoru, dobrotu a mírnost*“. A evangelium je dnes tak známé: „*Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších, mně jste udělali.*“

Důraz sv. Anežky na chudobu a vnímavost k druhým je to, co bychom si měli zvláště dnes odnést. A nejde teď vůbec o to, že bych chtěl začít kritizovat dnešní způsob života, že bych si chtěl postěžovat, jak je dnes všechno špatně, že se pořád jen něco kupuje a shání a na nic nemáme čas.

Kdepak, každá doba má svoje a byť sv. Anežka neznala mobil, wi-fi, slevové letáky či reklamní akce, nebyl její život a doba o nic jednodušší než naše. Měla to těžké jinak. A stejně byla schopná uslyšet Boží volání a odpovědět na něj velmi inspirujícím způsobem. Všimla si, co bylo potřeba udělat a spolu s bratrem založili první velký špitál v Praze. Pak založila klášter a v něm skoro 50 let žila v naprosté chudobě.

Co je potřeba dnes? **Co je potřeba dnes u vás doma, ve vašem městě, ve vaší vesnici? A co pro to můžeme udělat, co pro to můžu udělat já?**

Pro mladé to může znamenat jít navštívit babičku s dědou a věnovat jim čas. Nebo naopak pro starší nabídnout třeba hlídání vnoučat, aby si rodiče mohli vydechnout a mít třeba jedno odpoledne za měsíc jen pro sebe. **Darovaný čas** je dnes velmi ceněnou almužnou... zvláště v rodině.

A následování Anežky v její chudobě? Jde ruku v ruce s těmi činy, o kterých jsem mluvil před chvílí. **Budu-li umět darovat, ať už materiální věci nebo čas či pozornost, naučím se na věcech nelpět...** a to je podstata chudoby. Ne, že nic nemám, ale že na tom nestavím život, hodnoty.

Svatá Anežko, přimlouvej se za nás, ať se aspoň trochu snažíme. Amen.

Sbírka na pouti NJ v Trpíně nestačila na zaplacení nutné režié a autobusy. V sobotu 18. 11. 2017 dostal přes kněze jáhen L. dar od neznámého dáorce, který použil na doplacení faktur a ještě zůstalo **1 000 Kč**, které poslal jménem poutníků NJ na pomoc hospici sv. Anežky České v Červeném Kostelci.

Pán Bůh zaplat' štědrému dárci a všem ostatním poutníkům. Poděkování patří P. Josefovi Matrasovi a všem farníkům z Trpína, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hl. celebrantem NJ v Olešnici, kterým je Mons. Martin Holík (na kněze vysvěcen 13.12. 1987) , ředitel radia Proglas a kaplan farnosti při kostele sv. Augustina v Brně:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

*Maminka Hana (1927-1977) je rodačka z Olešnice na Moravě, tatínek Jan (1924-1984) pochází od Valašských Klobouk. Já už jsem ovšem rodák brněnský, na svět jsme přišli s bratrem Tomášem dva zároveň 20.5. 1960, do porodnice si pro nás přišel i bratr Jiří (*1956). Prožili jsme nádherné dětství, bez mobilů, bez počítačů, že ano. Často jsme jezdili do Olešnice, do rodiny tety a strýce Tůmových z Vejpustku, takže znám podrobně ji i celé okolí od Víru po Jimramov, od Kunštátu po Letovice. S odstupem vděčně vnímám, jak mnoho sil a času nám rodiče věnovali. Jako svatý Martin, i já jsem strávil desítky měsíců na vojně: na katedře na vysoké, v Rokycanech, Jičíně, nejděle pak v Jistebnici u Tábora, kde byl nalezen na faře ve dvojích zádech skříně slavný Jistebnický kancionál. Po vojně jsem jako důstojník prošmejdil povinně všechny zdejší vojenské výcvikové prostory. Po gymnáziu na tehdejší brněnské ulici Koněvova jsem vystudoval elektrofakultu VUT (1984). Jako projektant jsem se ostatně živil až do sametové revoluce. Teologii jsem studoval v podzemí. Od července 1992 do července 1994 jsem byl administrátorem brněnské farnosti Žebětín a Kohoutovice, a nyní jsem už 22 let kaplanem u svatého Augustina v Brně, odkud je to pár set metrů do Proglasu.*

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Mít rád lidi, vážit si víry, mít lásku k dobré hudbě, poezii, výtvarnému umění. Taky dělat rozpočty; u nás se rozmyšlela a do knihy zapisovala každá koruna (dnes by to byla dvacetikoruna), díky tomu jsme nikdy nebyli v nouzi a ještě zbylo na spoření mladých a na novoty typu stereorádio. Pokud zvládám laskavost, pak od maminky. Také díky ní umím šít, vařit, i když by se to dnes do mne neřeklo. Od tatínka jsme my kluci získali dovednosti všeho druhu; on uměl opravit, vylepšit prakticky cokoli. Holíci byli v širší rodině vyhlášení jako opraváři mixérů, televizorů, praček, rádií, v podstatě čehokoli.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

V životě nebývá nutně to nejdůležitější zároveň nejpodstatnějším, u mne Boží volání nabývalo na hlasitosti průběžně, v závěru pak v souladu s teorií motýlích křídel, když jsem na otázku: Máš prosím zítra čas? odpověděl kladně dřív, než jsem se zeptal: A co bys potřeboval?

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

František Tišek Fráňa, Stanislav Krátký, a několik nejmenovaných žijících kněží, a to z různých příčin: Jeden je vynikající kazatel, druhý vyniká usebraností, třetí je akční ve smyslu Připoj se nebo Uteč, kdo můžeš. Například za ta dlouhá léta jsem nezažil jediného exercitanta, jenž by nebyl vynikající při kněžských exerciciích.

Co považujete na službě kněze za důležité a krásné?

Za velmi důležité považuji, aby kněz měl rád lidi a aby to bylo poznat. Musí být svým způsobem univerzální, byť bude tihnout k jedné věkové skupině nebo stavu. K tomu patří vědomí, že jsem nesnědl všecek rozum světa, ale také by neměla být oblast, ve které bych nemohl říct ani slovo nebo – nedej Bože – plácal hlouposti. A také

poslušnost svému biskupovi. K tomu patří i přichylnost ke každému papeži. Kolik znám i činných katolíků, kteří raději mlčí nebo dokonce „jsou také zděšení“, když někdo nehezky mluví o papeži Františkovi. Zpravidla se takto vymezují poprvé v životě a instinkt napovídá, že to nemůže nikomu přinášet ani klid, ani radost.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Jak říká P. Timothy Radcliffe OP – lidé po nás nebudou pokukovat, že bychom snad byli klidnější, zdravější nebo bohatší. Co na nás ale mohou a musí vidět, je radost ze života, chuť žít. A pak možná někdy, tu a tam, začnou pátrat po tom, proč tomu tak je. A teprve pak možná mohou začít poznávat našeho a jejich Boha. A víra mých bližních? Jen příkladem, neschovávat se za žádná klíše, rozbíjet církevní newspeak, bránit se zavedeným formám, které by mne ukolébaly, spojovat přijímání Eucharistie s přijímáním bližních, zejména chudých a opuštěných, být zdravě proměnlivý a s tahem na branku. A přestat si myslet, že jsem borec, který TO zvládne.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Jako důležité vidím:

1. Přemáhat pokušení dělat všechno sám, protože jen tak to bude uděláno nejlíp.
2. Přestat skládat téměř všechna břemena na druhé s fňukáním, jak těžký JÁ mám život.
3. Často se smát a dělat si legraci ze sebe sama. Sportovat.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Andělský strom?

Prosím o podporu projektu Andělský strom - Dárky dětem vězňů a odsouzených. Je to projekt dobrovolnické organizace Mezinárodní vězeňské společnosti, jejímž jsem členem. Více na <http://www.prisonfellowship.cz/> Dobrovolníci a dárci pomáhají těm, jež za nic nemohou a trpí odloučeností od svého rodiče. Pomáhají skrytě, takže dítě odstává dárek s průvodním dopisem vězněného, jako by jej poslal on sám. Motto: Každé dítě potřebuje radost, Vše může začít jedním dárkem. Připojte se!

Kde vás „tlačí boty“? Jsem netrpělivý, prchlivý, nedomodlený, pozděspáťchodící, a musím si koupit nové turistické boty. Ty staré mě už tlačí.

Na co se nejvíc těšíte?

Že za sebou zavřu dveře svého mini bytu na faře a jsem tam úplně sám a v tichu ☺

Co Vám udělalo v poslední době radost?

Jako má každý den dost svých starostí, má i dost svých radostí. Nezapisuji si je, vlastně některé ano, na webu www.martinholik.cz, na FB a jinde; jsem si naprosto jistý, že funkčně použitelný je právě jen ten křesťan, který je radostný. Zveřejním aktuální radost: V den psaní tohoto textu se nám v Radiu Proglas konečně po dlouhých týdnech podařilo najít mezi desítkami uchazečů šikovnou moderátorku a šikovnou redaktorku náhradou za ty redaktory, kteří odešli jinam nebo na mateřskou.

Co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?

Doba je poněkud rozvrkočená. Myslím, že rodinám ubývá soudržnost, a to z mnoha důvodů. A rodina církve je mimořádně silným pojivem pro navrácení pokoje a rozvahy, obnovování společného stolu – od rodin v dobré kondici k těm, které právě v kondici nejsou. Proto dnes jen kostelní prostor nestačí. Církev tedy nestojí stranou, že by tu a tam přikročila a pomohla. Rodina JE uvnitř církve. Rodičům přeji a vyprošuji velkorysou trpělivost, mladým chuť a odvahu nadchnout se pro ušlechtilé věci,

otřískaným sílu zvednout se a jít dál, s vědomím, že Ježíš je stále na naší straně, stojí o nás, drží nám palce. Proglas nakonec není nic jiného, než dobrým místem pro klidný domov: pro spočinutí, uklidnění, poučení, zasmání. Protože to rádio – a platí to pro všechny média v rukách křesťanů – dělají lidé v Kristu pro lidi v Kristu a vlastně pro všechny lidi dobré vůle.

Pozvánky.

Adventní duchovní obnova Orel – župa Metodějova a jednota Orla v Dolních Loučkách a Římskokatolická farnost Dolní Loučky Vás srdečně zvou na **adventní duchovní obnovu**, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc v **Dolních Loučkách v sobotu 9. prosince 2017**. Začínáme sv. růžencem v **8 hodin**, **mší svatou v 8,30** v kostele sv. Martina a potom bude od **9,30 hodin pokračovat v orlovně do odpoledních hodin**. Písmo svaté s sebou.

Adventní duchovní obnova. Římskokatolická farnost Rovečné Vás srdečně zve na **Adventní duchovní obnovu**, která bude v **sobotu 16. prosince 2017**. Začátek v **9 hodin** v kostele sv. Martina, zakončení bude v cca 15,30. Téma: **Pokoušení a jak jim čelit**. Písmo svaté s sebou.

FATYM zve na faru do Prosiměřic na duchovní obnovy exercičního typu v roce 2018.

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18:00, zakončení v neděli ve 14:00. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k skutečným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Přihlášky: ŘKF Náměstí 20, 671 03 Vranov n/D, e-mail: marek@fatym.com, telefon 515 296 384. **Nabízíme: 18. – 21. 1. – Soluňáci – P. Marek Dunda – téma: To je výzva; 1. – 4. 2. – Marianky střední – P. Marek Dunda – téma: Viděli jsme Pána; 8. – 11. 2. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – téma: Duchovní boj; 15. – 18. 2. – muži – jáhen Ladislav Kinc – téma: Duchovní boj; 22. - 25. 2. – Marianky malé – P. Marek Dunda – téma: Mám cíl; 1. – 4. 3. – ženy – P. Milan Plíšek – téma: Hovory o víře; 15. – 18. 3. – maminky Marianek a Soluňáků – P. Marek Dunda – téma: Milosrdný neváhá; 12. – 15. 4. – Marianky dospělé – P. Marek Dunda – téma: PTNT.**

Plán poutí na rok 2018:

- 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi
- 20. – 22. 7. – Západní Čechy II.
- 20. – 25. 8. - XVIII. pěší pouť na Velehrad
- 8. 9. – XV. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2018 a výhled na 2019:

2018	13. únor	Rad. Svratka	13. březen	Křižanov		
	12. duben	Měřín	14. květen	Bohdalov	13. červen	Žďár I.
	12. červenec	Křoví (Lísek)	13. srpen	Olešná	13. září	Pavlov
2019	11.(15.) říjen	Velká Bíteš	13. listopad	Jámy	13. prosinec	Olešnice
	leden	Velké Meziříčí	únor	Lysice	březen	Křižanov
	duben		květen	Nové Veselí	červen	
	červenec		srpen		září	Radostín
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 217. pouť NJ – v úterý 16. ledna 2018 v 17 hodin do Velkého Meziříčí – hlavní celebrant P. Mgr. Jiří Brtník, farář v Tvarožné a Blažovicích.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2017. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606948970, kinc@dieceze.cz